

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

K.DH.SH.II.nr.864/24

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS - Dhomat e Shkallës së Dytë, me gjyqtarin Krenar Berisha, ne çështjen juridike përmbarimore të kreditorit DLD Group shpk me NUI:810841636 me seli në Prishtinë, përfaqësuar sipas autorizimit nga Avdullah Hoti avokat në Fushë Kosovë, ndaj debitorit Komuna e Prishtinës, me seli në Prishtinë, me bazë juridike përmbarimore, duke vendosur lidhur me ankesën e kreditorit, e paraqitur kundër aktvendimit të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Parë, KPPP nr.1430/23 datës 30.11.2023, me datën 10.06.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET e pabazuar ankesa e kreditorit DLD Group shpk me NUI:810841636 me seli në Prishtinë, ndërsa aktvendimi i Gjykatës Komerciale - Dhoma e Shkallës së Parë, KPPP nr.1430/2023 i datës 30.11.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata Komerciale-Dhomat e Shkallës së Parë, me aktvendimin KPPP nr.1430/2023 dt.30.11.2023, ka Pranuar si të bazuar propësimin e debitorit Komuna e Prishtinës, me seli në Prishtinë, i paraqitur kundër Urdhrit përmbarimor P.nr.607/2023 datës 24.08.2023, i Përmbaruesit Privat Irfan I.Kërçagu, dhe ka përfunduar në tërsi përmbarimin në këtë çështje përmbarimore.

Kundër këtij aktvendimi, në afatin ligjor ka paraqitur ankesë kreditori, përmes përfaqësuesit të autorizuar, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave procedurës përmbarimore, aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që gjykata e shkallës së dytë ta Aprovoj këtë ankesë dhe lënda të kthehet në rivendosi apo rishqyrtim në shkallë të parë.

Dhomat e Shkallës së Dytë, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar dhe pretendimet ankimore, në kuptim të nenit 3, paragrafi 2, të Ligjit nr.04/L-139 për Procedurën Përmbarimore si dhe në kuptim të nenit 194 dhe 208 të LPK-së, gjeti se:

-Ankesa e kreditorit është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se kreditori DLD Group shpk me NUI:810841636 me seli në Prishtinë, përfaqësuar sipas autorizimit nga Avdullah Hoti avokat në Fushë Kosovë, me datën 24.08.2023 ka paraqitur propozim për përmbarim ndaj debitorit Komuna e Prishtinës, me seli në Prishtinë, në bazë të dokumentit të besueshëm-Faturës nr.2023/0008 dt.31.03.2023. Përmbaruesi Privat Irfan I. Kërçagu nga Prishtina, duke vepruar sipas propozimit të kreditorit, me urdhrin përmbarimor P.nr.607/23 dt.24.08.2023, ka lejuar përmbarimin, me të cilën detyrohet debitori që kreditorit në emër të borxhit që rrjedh nga fatura, ti paguaj shumën prej 1,833.33 euro, me kamatë ligjore si dhe shpenzimet e procedurës.

Kundër aktvendimit për lejimin e përmbarimit, debitori ka paraqitur prapësim, me pretendimin se urdhri përmbarimor është i pabazuar, i palejueshëm, për faktin se nuk është mbështetur në asnjë dispozitë ligjore dhe se provat të cilat i janë bashkangjitur propozimit për përmbarim nuk janë dokumente të besueshme, propozon që gjykata ta aprovoj prapësimin e debitorit dhe ta anuloj në tërësi urdhrin përmbarimor.

Përgjigje ndaj prapësimit të debitorit ka ushtruar kreditori duke kundërshtuar në tërësi pretendimet e debitorit. Fatura është dorëzuar dhe protokolluar në origjinal, i propozon gjykatës që ta refuzoj prapësimin e debitorit, ta aprovoi urdhrin përmbarimor.

Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Parë, pas vlerësimit të prapësimit dhe përgjigjes në prapësim ka nxjerr aktvendimin KPPP.nr.1430/23 dt.30.11.2023, me të cilin e ka Pranuar si të bazuar prapësimin e debitorit dhe ka anuluar urdhrin përmbarimor, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktvendimit të atakuar. Ka arsyetuar se prapësimi i debitorit është i bazuar sepse në rastin konkret fatura nr.2023/0008 e datës 31.03.2023 në bazë të cilës është lejuar urdhri përmbarimor nuk i plotëson kushtet e parapara me nenin 29 dhe 37 të LPP-së. Gjykata vlerëson se fatura nuk është dokument i besueshëm për faktin se nuk mund të vërtetohet që fatura është pranuar në mënyrë të rregullt nga debitori, përkatësisht me asnjë provë nuk është dëshmuar se fatura është dorëzuar te debitori, pasi që e njëjta nuk është protokolluar në zyrën e pranimit të debitorit dhe nuk mban vulën e pranimit-protokollit.

Nisur nga kjo gjendje e çështjes, Gjykata Komerciale – Dhomat e shkallës së dytë, vlerëson se dhoma e shkallës së parë i ka zbatuar drejtë dispozitat e Ligjit të Procedurës Përmbarimore kur e ka aprovuar prapësimin e debitorit, ngase edhe sipas vlerësimit të kësaj gjykate me shikimin në shkresat e lëndës qartë konstatohet se përmbarimi është lejuar në bazë të faturës së lëshuar nga kreditori, në mënyrë të njëanshme, e cila faturë nuk përmban elementet që kërkohen me nenin 29 par.3 të LPP-së.

Dhomat e shkallës së dytë, vlerëson se dhoma e shkallës së parë në bazë të provave të cilat i ka pasur në dispozicion në shkresat e lëndës, ka dhënë aktvendim në pajtim me dispozitat ligjore, prandaj përfundimin juridik të dhomës së shkallës së parë, lidhur me këtë çështje e pranon edhe kjo gjykatë, me çka mbi bazën e këtyre rrethanave dhe fakteve kësaj gjykatë i rezultoi se aktvendimi i ankimuar i nxjerrë nga dhoma e shkallës së parë është i drejtë dhe i bazuar. Edhe kjo gjykatë vlerëson se fatura me numër nr.2023/0008 dt.31.03.2023, nuk është në pajtim me dispozitat ligjore dhe atë nenin 29 të LPP i cili parasheh që *“Dokumenti i besueshëm është i përshtatshme për përmbartim po që se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbartjes së detyrimit monetar”*, e që në rastin konkret fatura e lartcekur si e tillë nuk plotëson kushtet ligjore për të qenë dokument i besueshëm, sepse e njëjta nuk është e vëlosur nga debitori si dhe as e nënshkruar nga i njëjti, element ky bazë që shpreh vërtetësinë e pranimit të një dokumenti, dhe se e njëjta nuk është pranuar në mënyrë të rregullt ashtu që del të jetë e lëshuar njëanshëm. Po ashtu kjo gjykatë vlerëson se me Udhëzimin Administrativ Nr.15/2010 PËR ZBATIMIN E LIGJIT NR. 03/L-222 MBI ADMINISTRATËN TATIMORE DHE PROCEDURAT, i cili në nenin 20 par.1 nenpar.1.17 parasheh që *“Në minimum, një faturë duhet të jetë e nënshkruar nga shitësi, nëse klienti apo blerësi është dispozicion për të nënshkruar, ai person duhet po ashtu të nënshkruajë faturën tatimore”*, andaj marrë parasysh faktin se fatura nuk është nënshkruar nga debitori dhe se në shkresat e lëndës nuk ka prova se e njëjta është pranuar në mënyrë të rregullt nga debitori rezulton se kjo faturë nuk mund të jetë e përshtatshme për përmbartim.

Gjykata nuk i aprovoi si të bazuara pretendimet ankimore të kreditorit, dhe jo relevante për një vendosje ndryshe ashtu që i refuzoi si të tilla ndërsa aktvendimin e atakuar e vërtetoi.

Përndryshe në procedurën përmbartimore bëhet realizimi direkt i mbrojtjes juridike të konstatuar në dokumentin përmbartimor i cili përmban aktin juridik me të cilin vërtetohet ekzistimi i kërkesës dhe se nga ky dokument rrjedh e drejta e organit përmbartues që sipas propozimit të kreditorit të caktoj dhe zbatoj përmbartimin.

Kompetenca e Dhomës së Shkallës së Dytë për të vendosur nga ana e gjyqtarit individual bazohet në dispozitën e nenit 3 paragrafi 2 të LPP-së, me të cilën është paraparë se në shkallën e dytë vendimet i nxjerr gjyqtari individual.

Nga të gjitha arsyet e paraqitura e në pajtim me dispozitat e nenit 208 dhe 209 paragrafi 1 pika (b) të LPK lidhur me nenin 17 të LPP, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS
Dhomat e Shkallës së Dytë
K.DH.SH.II nr.864/24 me datë 10.06.2024

Gjyqtari,
Krenar Berisha